

"Contes populars amb un toc de modernitat"

1r premi: CENDRÓS I LES SABATILLES MÀGIQUES

Hi havia una vegada un noi que es deia Cendrós i havia perdut al seu pare. Al cap d'un temps la mare decideix tornar a casar-se amb un altre home. Aquest home, que li semblava antipàtic, tenia dos fills que eren els seus germanastres a qui Cendrós intentà conèixer i ser el seu amic però ells no el volien. Eren xafarders, setciències i presumits.

Cendrós estimava molt la seva mare perquè li preparava xocolata calenta i li explicava contes de dracs i prínceps valents. Quan ella va morir es va posar molt i molt trist. Es va tancar durant dies a la seva habitació sense voler sortir amb l'única companyia dels seus amics: un ratolí, un gos i uns ocellets.

Quan Cendrós es va atrevir a sortir de l'habitació, es va adonar que casa seva havia canviat amb el temps. El señor antipàtic no el deixava jugar amb els seus germanastres i li feia netejar tota la casa com si fós un criat. Intentava no estar trist per no poder riure ni jugar com els altres nens. Recordava el somriure de la seva mare i els entrepans de xocolata que li preparava.

Afortunadament encara li quedaven els seus tres amics, que el cuidaven i que van decidir que aquesta situació no podia continuar així.

Al cap de pocs dies es celebraria l'aniversari de la princesa i tots els nens del regne hi estaven convidats. Podrien anar a jugar a palau i divertir-se.

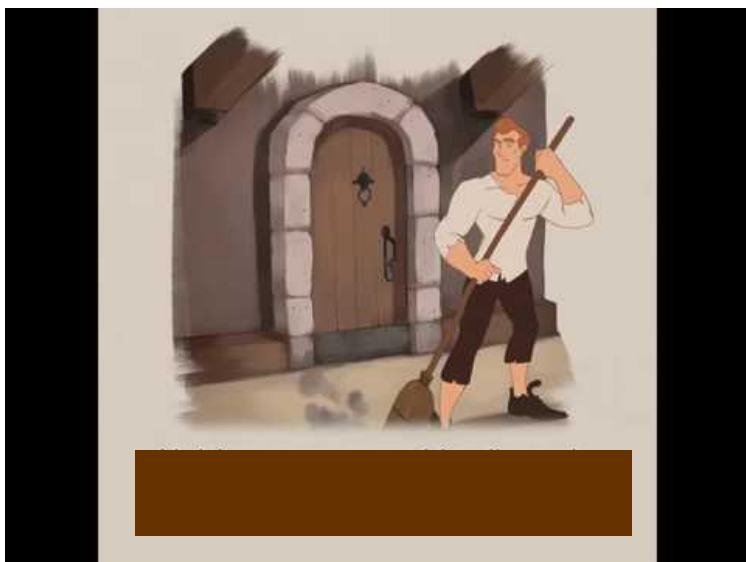
Va arribar el dia i els seus germanastres van marxar sense ell. Va ser llavors quan van aparèixer els seus amics, els animals, amb roba i sabates noves. Amb aquestes robes no el reconeixerien però caldria estar atent perquè quan sentís cantar els ocells hauria marxar de la festa abans no arribessin els germanastres i el senyor antipàtic.

Quan va arribar a Palau es va quedar sorprès al veure aquella meravellosa festa. Allà va conèixer a la princesa i es va divertir molt. A l'escoltar el cant dels ocells es va posar trist perquè sabia que hauria de tornar a casa, amb el perill d'un càstig molt gran.

Tan depressa va marxar, que li va caure la sabatilla. La princesa va sortir darrera d'ell per a tornar-la-hi però no hi va ser a temps.

La princesa, amb la seva mare la gran reina, va tenir una gran idea: cercar l'amo de la sabatilla!

Una semana després, la princesa va trobar la casa de Cendrós i li va regalar unes sabatilles màgiques per poder caminar per tots els regnes i descobrir tot allò que el fes feliç. Ell es va posar les sabatilles i va sentir uns estranys calfreds recorrent tot el seu cos. Amb aquestes sabatilles va recórrer tots els regnes sense cansar-se, sense que res dolent li passés i sobretot, estant sempre content. - Fi -

Autora: Emily Zapata

2n premi: LA RATETA DORMILONA

Hi havia una vegada, una rateta a qui li agradava molt dormir. Cada matí arribava tard a la feina fins que un dia la va perdre. La rateta es va quedar sense diners i per això va haver de pensar en una solució: “es casaria amb un ric”.

Es va posar guapeta i amb cara de son va sortir al carrer a cercar un nuvi. Va seure en un banc del parc a esperar fins que va passar un conill.

- Hola rateta, què fas tan guapeta per aquí? (conill)
- ***Cerco un pretendent (rateta)***
- Em deixes ser-ho a mi?
- ***Quants diners tens?***
- El conill respon: Tinc 10€.
- ***Ai no, són molt poquets !!***

Després va passar un gall amb les plomes estarrufades i li va preguntar el mateix que al conill:

- Hola rateta, què fas tan guapeta per aquí? (gall)
- ***Cerco un pretendent (rateta)***
- Em deixes ser-ho a mi?
- ***Quants diners tens?***
- El conill respon: Tinc 20€.
- ***Ai no, són molt poquets !!***

Després va passar un gosset amb la cua ben alta i li va preguntar el mateix que els altres dos pretendents:

- Hola rateta, què fas tan guapeta per aquí? (gosset)
- ***Cerco un pretendent (rateta)***
- Em deixes ser-ho a mi?
- ***Quants diners tens?***
- El conill respon: Tinc 50€.
- ***Ai no, són molt poquets !!***

Després del gosset va passar una serp que també es va enamorar d'ella i li va dir que tenia 500 € però tampoc van ser suficients.

Finalment, va passar per allí un ratolí amb uns bigotis molt llargs i bonics. Li va preguntar el mateix però el ratolí tenia 27.000€.

- *Ah! Aixó és una altra cosa (va dir la rateta).*
- *Si, si...em casaré amb tu.*

Però una altra ratolina li volia prendre el nuvi, així que van haver d'organitzar la cerimònia molt depressa.

A la fi, la ratolina es va casar amb el ratolí ric . Van tenir molts ratolinetes i també dinerets però molt poquet va dormir amb tants fills.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat, que aquest conte ja s'ha explicat.!
I si no és mentida, deu ser veritat!!

Autor: J.Marc Fontcuberta

3r premi: ELS TRES PORQUETS

Hi havia una vegada tres porquets que vivien en un poble petit i van decidir mudar-se a una ciutat gran, cada un pel seu compte. Abans, van treballar per estalviar diners i poder-se comprar cadascú la casa del seus somnis.

El petit i el mitjà van treballar el mínim possible. Sempre anaven de festa pels bars i es compraven tota mena de "capritxos". El porquet gran treballava moltes hores al dia, descansava poc i només pensava en treballar i treballar. Era molt diferent als seus germans.

Arribà el dia de mudar-se. El petit va llogar un pis, el mitjà va comprar un apartament petit, en canvi el porquet gran es va comprar un xalet amb jardí i piscina. Per fi pot descansar i relaxar-se!!

Com que és un bon germà, sempre pensa en els altres germans, els "festeros" i els convida tots els caps de setmana a menjar i gaudir de la piscina que no mereixen pel seu poc treball.

I...conte contat, ja s'ha acabat!!

ELS 3 PORQUETS

Autora: Valeria Covasan